

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Holberg og hans Scene

Citation: Brandes, Edvard: "Holberg og hans Scene", i Brandes, Edvard: *Holberg og hans Scene*, Gyldendal, 1898, s. 27. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_03-shoot-idm140324075262928/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Holberg og hans Scene

nødes til at deltagc. Stygotius holder Festtalen, Jeronimus sidder i første Parket, hele vor Obskurantismes faste Stok bringer Kranse for at hædre Holbergs Minde.

Den ensomme Mand sad forladt paa Tersløsegaard. Hans Land var Præstebytte. Hans Værk syntes skrevet i Sand, hans Liv levet unyttigt. Men hans Stolthed var uknækket, hans Ære uplettet.

Naar han som gammel skuede tilbage over sit lange bevægede Liv, da saa' han ikke én lav Handling. Ærligt og djærvt havde han sagt sin Mening, aldrig slaaet af paa sin Overbevisning for Gunst og Gave. Fattig havde han været — men baaret Armoden med oprejst Hoved. Forfulgt var han bleven — men aldrig havde han tilkøbt sig en uhæderlig Fred. En lang og møjsom Vandring, fuld af Kulde og Mørke som det Land, han vilde varme med sit Geni og oplyse med sin Forstand — men intet usselt Smuthul eller Baghold paa Vejen. Ren og lys laa Holbergs Vej for alles Blik.

Han, det klare Forstandsgeni, er vor Literaturs hæderligste Stridsmand.